

5. Рішення Одеської міської ради № 1778-VII від 15.03.2017 р. «Про затвердження Міської комплексної програми зміцнення законності, безпеки та порядку на території міста Одеси «Безпечне місто Одеса» на 2017-2019 роки.
6. Рішення Одеської міської ради № 3610-VII від 19.09.2018 р. «Про затвердження Положення про інтегровану систему відеоспостереження та відеоаналітики міста Одеси».
7. Про захист персональних даних. Закон України від 01.06.2010 № 2297-VI.
8. Наказ Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини від 08 січня 2014 року №1/02-14 «Про затвердження документів у сфері захисту персональних даних».

Токарева Віра Олександрівна,
кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»

ЩОДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙ КНР В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Глобалізація – якісно новий етап розвитку світової економіки, обумовлений всім ходом світового розвитку, який характеризується економічною, соціальною, політичною, культурною взаємозалежністю національних держав під впливом міжнародного переміщення капіталу, робочої сили, товарів та послуг, опосередкованого новими інформаційними і комунікаційними технологіями [1].

Пов’язана з глобалізацією технологічна революція стимулює якісний переворот в фундаменті суспільного виробництва, способі життя людей. Зміна функції знання про цивілізації 20 століття збільшили цінність інтелектуальної власності та обсяги її використання, тим самим привернувши увагу держав на необхідність впливати на процеси та проблеми, пов’язані із захистом інтелектуальної власності, здійснюючи правове регулювання [2, с. 78].

Відносини інтелектуальної власності стали тією областю, в рамках яких здійснюється виробництво та обмін знаннями на міжнародному рівні [3]. Глобалізація економіки підштовхує до більш активної співпраці держав в галузі охорони інтелектуальної власності.

Держави які забезпечують ефективний захист інтелектуальної власності, залучають компанії до співпраці, розробки інвестицій та

впровадження технологій, тому участь в міжнародних організаціях покликано сприяти успішному розвитку відносин в рамках трансферу інтелектуальної власності.

При цьому очевидно, що інтереси в області розвитку технологій та інтелектуальної власності розвинених та розвиваючихся держав не співпадають та відбувається протистояння інтересів при формуванні правових норм і області прав інтелектуальної власності.

Як зазначає І.Ю. Мірських держави, що розвиваються використовують технології розвинених і тому зацікавлені в поширенні технологічної інформації і знань. В свою чергу розвинені країни не зацікавлені у передачі технологій у випадках неефективного механізму правової охорони інтелектуальної власності [4].

Технології, які держави, що розвиваються отримують разом з інвестиціями, не самі передові, за звичай є похідними технологіями, а новітні інновації залишаються в розвинених країнах. Прикладом, коли розвинені держави не поспішають ділитися передовими наробками є епізод який трапився в Китаї. В Шанхаї хотіли взяти у Німеччині поїзд для залізниці, щоб швидко доїжджати до аеропорту, але отримали відмову. Подібні обставини вплинули на, що Китай обрав орієнтує на власні сили: будувати власні інноваційні технології з метою стати світовим лідером в області інновацій в економіці, як це зазначено одним з головних тез 17 з'їзду КПК [5].

Поряд з позитивними ефектами для економічного зростання в цілому, права на інтелектуальну власність у разі зловживання ними виявляють негативний вплив що навіть зізнається в Угоді ТРІПС – п. 2 ст. 8, ст. 40.1). Зокрема, гостро стоїть питання для країн, що розвиваються про зміцнення системи гарантій на міжнародному рівні для запобігання зловживання монопольними правами при міжнародному трансфері технологій.

Таким чином, поряд із позитивними аспектами які є рушійною силою глобалізації, негативними наслідками визнається впровадження суворих заходів правової охорони – збільшення розриву в технологічному рівні, держав, що розвиваються і розвинених держав та посилення монополістичні тенденції на ринку нових технологій [6].

Зростаюча роль інформаційно комунікаційних технологій підсилюють тенденцію захисту права інтелектуальної власності яка проявляється в поширенні технологій програмного коду, збільшення термінів охорони об'єктів авторського права, захищена правовими нормами, інтелектуальна власність, призводить до виникнення свого роду монополії, яка може стримувати конкуренцію, зменшувати можливість вибору споживачів і т.

З огляду на зазначене висувається думка, що науково-технічний

прогрес державах в умовах глобалізації залежить від правильності вибору ніші в міжнародному розподілі праці з використання інноваційних продуктів інтелектуальної власності [7, с. 56].

Думка, що рівень захисту інтелектуальної власності встановлюється в залежності від співвідношення імітацій і інновацій в національній економіці підтримується у науці. «Піратське» використання чужих винаходів стимулює економічний розвиток держави до тих пір, поки охорона інтелектуальної власності не стає для неї економічно вигідною. [8, с. 17].

Підтвердженням цієї тези є розвиток видавництв та книго-друкарства у США XIX ст. та товаровиробників дешевих копій Шанзай у Китаї на початку XXI ст. Запозичення будучи складовою творчості, не можна визнати однозначним ворогом інновацій, так як процес створення нових творів завжди спирається на попередні наробок. Тому, можливість вільно використовувати результати існуючих конструкцій створює умови для вираження творчого потенціалу в таких сферах як мода, фінанси та програмне забезпечення [9].

Роль Китаю на світовій арені зростає, ставши, є однією з провідних держав з експорту своїх товарів, які домінують у багатьох державах світу. Товаровиробники КНР уособлюють концепцію «підричних інновацій», висловлену К. Хрістенсеном [10], коли товари низької якості, які відрізняються окремими привабливими рисами, якість яких поступово підвищується, витісняють лідерів ринку, фактично пригнічуючи ринок шляхом творчої адаптації та переробки існуючих технологій, перетворюючи дорогі товари в доступні для всіх.

Не зупиняючись на досягнутому, у Китаї прийнята національна стратегія для дослідження та розробки штучного інтелекту [11].

Проведенню дослідження та розробки штучного інтелекту в Китаї сприяє відсутня ефективне законодавство із захисту персональних даних, що дає компаніям повну свободу для розвитку своїх технологій. Наприклад, WeChat обробляє 7 млрд фотографій в день що є значним ресурсом даних, створюючи переваги китайським компаніям в розпізнаванні зображень [12].

Таким чином, Китай знову використовує недосконалість та неефективність законодавства для досягнення поставлених завдань – розвитку технологій штучного і інтелекту.

Виходячи з існуючого досвіду розвитку, можна припустити, що в перспективі Китай прийме більш жорсткі нормативні акти для забезпечення конфіденційності даних, з огляду на необхідність – гарантувати захист даних користувачів, коли це не буде йти в розріз з метою економічного розвитку.

Тож, розбудувавши економіку, дотримуючись політики масового імітатора Китай, обрав вектор на розвиток інновацій, взявши до уваги

важливість дотримання прав інтелектуальної власності для економічного розвитку.

Враховуючи вищевикладене, можна підсумувати, з огляду на питання національного інтересу КНР обрало мету стати постачальником інноваційної продукції, для чого прагне дотримуватися прав інтелектуальної власності і більше не бажає залишатися дешевим товаровиробником винаходів розвинених держав, конкуруючи за низькооплачувану роботу.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Панасенкова Т.В. Глобализация экономики как закономерность мирового развития // Вестник Ростовского государственного экономического университета (РИНХ). –2012. – 37. – С.22-30.
2. Федотов М. Интеллектуальная собственность и закон. (Заметки по поводу опубликованной монографии) / М. Федотов // Интеллект. Собственность. – 2002. –№ 6. – С.78-79.
3. Проблемы интеллектуальной собственности в отношениях между США и КНР. – URL: <https://articlekz.com/article/7834>
4. Мирских И.Ю. Охрана интеллектуальной собственности в условиях глобализации // Вестник Пермского университета: Серия Юридические науки. –2012. – № 3. – С. 138-144.
5. Бергер Я. М. Китайской модели глобализации // Век глобализации. – 2009. –№ 1. – С. 91-97.
6. Mingaleva Z. Mirskikh I. The Problems of Legal Regulation of Intellectual Property Rights in Innovation Activities in Russia // Proceedings of World Academy of Science, Engineering and Technology. 2009. Vol. 41. P. 464–476.
7. Посталюк М.П. Инновационные отношения в экономической системе. Теория, методология и механизм реализации. – Казань: Изд-во Казан.гос. ун-та, 2006. – 419 с.
8. Варфоломеева Ю.А. Мирохозяйственные аспекты управления интеллектуальной собственностью // Внешнеторговое право. – 2005. – № 2. – С. 16-20.
9. Raustial K., Sprigman C. Fake It Till You Make It. – URL: <https://www.foreignaffairs.com/>
10. Кристенсен К. Подрывные инновации. – М. : Альпина Пабlishер. 2016. – 340 с.
11. Искусственный интеллект на пороге: ждать ли союза Китая и США. – URL: <https://tech.liga.net/technology/article/iskusstvennyy-intellekt-na-poroge-jdat-li-soyuza-kitaya-s-ssha>
12. Credit Suisse: Китай станет лидером в сфере ИИ 22.03.2018. – URL: <https://www.vestifinance.ru/articles/99276>